215. Greh zoper čistost

1 Rečem Jaz: **"Če človekovo življenje ni zgolj šaljivo igračkanje, temveč zelo posvečena resnost, tedaj tudi akt njegovega nastanka nikakor ne more biti igračkanje, temveč nekaj zelo posvečeno resnega. Razumi prav temelj in kmalu ti bo samo od sebe vse jasno!**
2 Blagodejni občutki spolne dejavnosti same naj ne bodo razlog za dejavnost, temveč naj bo ta samo v tem, da bo človek spočet!
3 Če to razumeš, boš kmalu odkril, da so blagodejni občutki samo spremljevalni pojavi, ki omogočajo delo učlovečenja v meseni naravi. Če te priganja poglavitni razlog, tedaj pojdi in stori in nimaš greha! Toda pri tem je treba kljub temu upoštevati še marsikaj.
4 To dejanje se ne sme zgoditi zunaj območja resnične ljubezni do bližnjega; poglavitno pravilo resnične ljubezni do bližnjega pa se glasi: 'Storite svojim bližnjim to, kar želite, da bi storili tudi oni vam!'
5 No, recimo da bi imel vzcvetelo hčer, ki je sreča za tvoje očetovsko srce; za nič ne boš tako zaskrbljen kot za pravo, zveličavno srečo te tvoje najnežneje ljubljene hčerke. Hči pa bi dozorela in tako postala sposobna spočeti otroka. Kako bi se počutil, če bi prišel kakšen sicer povsem zdrav mož, ki bi ga prignala potreba, da z devico spočne človeka, in bi s tvojo hčerjo nasilno spočel sad?!
6 Glej, preplavila bi te strašna maščevalnost proti takemu zločincu in gotovo ga ne bi izpustil izpred oči brez najhujše mogoče kazni.
7 In vendar ne bi ta človek naredil nobenega greha zoper čistost, ker ga je zares gnalo hotenje, da svojega semena ne bi raztresel zunaj dobre posode, s čimer bi bila učlovečenju odrezana pot. Toda dejanje je po drugi strani vendarle grešno, ker je resnična ljubezen do bližnjega s tem pretrpela strahovit udarec!
8 Recimo, da bi tebe samega gnalo resno dejanje v tujino, tam bi srečal ženo na polju in bi jo z denarjem in besedami pridobil, da bi ustregla tvoji potrebi, in žena bi ti ustregla; tako s tem ne bi grešil zoper čistost, tudi ne bi prešuštvoval, četudi bi bila oseba zakonita žena drugega moža. Toda če bi pomislil, v kako veliko in nadvse mučno zadrego bo prišla žena in kako jo bodo preganjali, ko ji bo zakoniti mož rekel: 'Žena, odgovori, kdo je vate položil seme, ker se te jaz od tega in onega časa nisem dotaknil !', - glej,to, da si s tem zmotil domači mir med zakoncema, to je hud greh zoper ljubezen do bližnjega! Kajti svoj prvi, čeprav resni nagon, če ni nasladna strast, bi lahko prihranil za primernejšo priložnost!
9 Iz tega spoznaš, da mora mož ob sicer povsem zakonitih dejanjih, ki ne nasprotujejo resnični čistosti, paziti tudi na vse druge človeške stranske okoliščine, če se noče pregrešiti zoper kakšen zakon.
10 Mož pa lahko s svojo ženo nečistuje prav tako kot s kakšno hotnico in še huje. Kajti pri vlačugi ni več kaj uničiti, ker je tam že tako in tako vse uničeno; toda žena lahko postane preveč vzburjena in zapade potem strastni poželjivosti, zaradi tega pa postane veliko hujša hotnica kot neporočena.

11 Kdor pa občuje z neporočeno, se pregreši zoper čistost, ker je bila vzrok njegovega dejanja samo zadovoljitev golega poželenja, ne pa spočetje človeka; to tudi ni moglo biti, ker mu mora zdrav razum povedati, da na deželnih cestah ne sejemo pšenice.
12 Poleg greha proti čistosti pa stori vsak, ki občuje z vlačugo, še greh zoper svojo in vlačugino človečnost, ker s tem svoji naravi zlahka povzroči veliko škodo in vlačugo še bolj utrdi v njeni skrivni obsedenosti in jo naredi neozdravljivo, to pa je spet greh zoper ljubezen do bližnjega.
13 Kdor pa občuje z žensko, ki je postala vlačuga, se pregreši dvakratno in štirikratno, če je sam zakonski mož, ker s tem tudi prešuštvuje.
14 Ker si mož čistih misli, menim, da ti bo to malo zadostovalo, in sicer toliko bolj, ker človek, kakršen si ti, tako in tako ve, kaj se spodobi za vsestransko urejenega moškega!"
15 Reče Jura: "Da, Gospod in Mojster, zdaj mi je vse jasno in zdaj tudi vem, kam morajo voditi številne različice nečistosti! Da, zdaj je vse jasno! V vsem je samo ena pred Bogom veljavna resnica, ki je utemeljena v večnem redu, - vse, kar je manj ali več od tega in mimo tega, je zlo!"
16 Rečem Jaz: "Da, tako je to in tako bo tudi večno ostalo. “

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 3